

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, declarat de avocata Mihaela Cecan în numele inculpatului

Țigulea Marin XXXXX,
născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul
XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior
prin:

*1) sentința Judecătoriei Anenii Noi din 05.07.2018,
în baza art. 369 alin. (3) lit. a), 90 Cod penal la 4 ani
închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un
termen de probă de 2 ani, cu 100 ore de muncă
neremunerată în folosul comunității.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 24.06.2019 - 09.10.2019,
instanța de apel: 06.11.2019 - 04.03.2020,
instanța de recurs: 25.06.2020 - 19.08.2020.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 09 octombrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Țigulea Marin a fost condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal la 5 ani și 4 luni închisoare.

Conform prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate conform sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 05 iulie 2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 09.10.2019, cu includerea perioadei arestării preventive de la 21.07.2018 la 15.05.2019.

De la Țigulea Marin s-a încasat în beneficiul reprezentantului părții vătămate - XXXXX XXXXX, 1696 lei prejudiciu material, 3500 lei cheltuieli pentru asistenta juridică și 10.000 lei prejudiciu moral.

De la Țigulea Marin s-a încasat în beneficiul statului 1620 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Instanța de fond a constatat că, la 21.07.2018, în perioada de timp 04⁰⁰ - 08⁰⁰, Țigulea M. având scopul satisfacerii poftelor sexuale, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se la domiciliul său situat în s. XXXXX, r-nul XXXXX, profitând de imposibilitatea de a se apăra și de a-și exprima voința pe motiv că este minoră, prin constrângere psihică și fizică a întreținut două rapoarte sexuale contrar voinței cu minora XXXXX XXXXX, născută la 23.09.2003.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Luând în considerație probele administrate în cumulul lor, instanța de judecată a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, după semnele calificative: raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit cu bună-știință asupra unui minor.

La individualizarea pedepsei, instanța de judecată a luat în considerare prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, care se pedepsește cu închisoare închisoarea de la 5 la 12 ani, că, inculpatul se caracterizează pozitiv, nu a atins 21 ani, s-a căit sincer, însă fiind condamnat prin sentința Judecătorei Anenii Noi la 05 iulie 2018, concluzii pozitive nu a făcut și a comis o altă infracțiune, ca circumstanță agravantă fiind săvârșirea faptei cu bună știință asupra unui minor, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă cu închisoare, iar conform prevederilor art. 70 alin. (3¹) cod penal, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$, concluzionând că urmează a-i aplica pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni.

Totodată, conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la această pedeapsă urmează a-i adăuga parțial pedeapsa neexecutată conform sentinței Judecătorei Anenii Noi din 05.07.2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, instanța a statuat că, articolul 1423 Cod civil prevede că instanța de judecată apreciază mărimea compensației pentru prejudiciul moral reieșind din circumstanțele concrete ale pricinii, deoarece răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator, acesta urmează să se determine de către instanța judecătorească, reieșind din circumstanțele reale ale cauzei, ținându-se cont de persoana reclamantului și de măsura în care această compensație poate să-i aducă satisfacție.

Astfel, înscrisurile anexate la materialele cauzei justifică integral cheltuielile suportate de partea vătămată, dar pretenția privind compensarea prejudiciului moral în mărime de 200.000 lei este exagerat de mare, motiv pentru care, în baza prevederilor art. 1422, 1423 Cod civil, urmează a încasa suma de 10.000 lei.

3. Avocatul Tudor Coadă a declarat apel, solicitând, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Țigulea Marin să fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că, că cauza a fost examinată în procedură simplificată, respectiv limitele pedepsei sunt de la 3 ani și 4 luni la 8 ani de închisoare. Respectiv, pedeapsa de 5 ani și 4 luni nu este echitabilă, din considerentul că instanța reținând circumstanțele atenuante ca: comiterea infracțiunii de o persoană care nu a atins vârsta de 21 ani, căința activă a condamnatului, nu se află la evidența medicului psihiatru și a medicului narcolog, caracterizarea pozitivă la locul de trai, este dispus să achite părții vătămate paguba morală și materială.

Ca circumstanță agravantă instanța de judecată eronat a ajuns la concluzia că, săvârșirea faptei cu bună știință asupra unui minor din motiv că art. 77 alin. (2) Cod penal stabilește clar: Dacă circumstanțele menționate la alin. (1) sânt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.

Respectiv circumstanțe agravante nu sunt, conducându-ne de prevederile art. 78 alin (1) lit. a) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim.

Luând în calcul multitudinea de circumstanțe atenuante și lipsa celor agravante, o pedeapsă echitabilă ar fi coborârea până la acest prag.

Referitor la aplicarea art. 85 Cod penal, instanța pre aspru și neechitabil a contopit pedepsele, astfel chiar reieșind din circumstanțele și condițiile faptei săvârșite de către inculpat, pedeapsa mai blândă urma să fie absorbită de pedeapsa mai mare.

Deci, este oportun a aplica inculpatului o pedeapsă privativă de libertate în mărime de 3 ani și 4 luni, iar în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, a se adăuga parțial pedeapsa neexecutată numită prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 05.07.2018 și a-i stabili pedeapsa definitivă în mărime de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. A declarat apel și avocatul Alexei Brînză, în numele lui XXXXX XXXXX, solicitând casarea parțială a sentinței și încasarea din contul inculpatului în beneficiul reclamantei XXXXX XXXXX 200.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Apelantul a indicat că, instanța nu a evaluat corespunzător un prejudiciu moral enorm pricinuit părții vătămate minore XXXXX XXXXX, manifestat prin multitudinea suferințelor fizice și psihice suportate în urma acțiunilor violente ale pârâtului, de lezare a integrității fizice și psihice. De asemenea a fost lezată onoarea și demnitatea minorei XXXXX XXXXX față de cei ce o cunosc, iar pe viitor există riscul ca cei ce o cunosc să o blameze ca o ființă accesibilă pentru sex cu oricine, iar pârâtul s-a străduit să-i creeze minorei o astfel de imagine și reputație pentru tot restul vieții. În prezent această stare emoțională a defăimat-o pe minoră, în raport cu consătenii și colegii de școală, motiv din care ea a încetat să frecventeze școala din localitate. Întru reabilitarea minorei XXXXX XXXXX a fost necesară urmarea de către ea a unui curs de reabilitare psihologică pe o durată de 6 luni, care pentru reclamantă la fel duce la suportarea de cheltuieli materiale legate de deplasare, ceea ce se confirmă și prin copia Acordului nr.

984 din 15.11.2018 încheiat între Reclamantă și Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, apelurile au fost admise, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Țîgulea Marin Ion, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă de 4 ani închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate conform sentinței Judecătoria Anenii Noi din 05 iulie 2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De la Țîgulea Marin s-a încasat în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore, XXXXX XXXXX, 50.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, inculpatul a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată și sincer s-a căit de cele comise, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior fiind atras la răspundere penală, nu a atins vârsta de 21 ani.

Totodată, instanța de fond eronat ca circumstanță agravantă prevăzută „săvârșirea infracțiunii cu bună știință asupra unui minor”, ori, această circumstanță constituie semn al componenței de infracțiune incriminată inculpatului.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal și alin. (8) art. 364¹ Cod procedură penală, se impun noi limite de pedeapsă, și anume limita minimă - 3 ani 4 luni, iar cea maximă - 5 ani 4 luni.

Instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 75 Cod penal, aplicând inculpatului o pedeapsă aproape de limita maximă, ceea ce raportat la circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului constituie o pedeapsă prea aspră.

Ori, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, a săvârșit infracțiunea având vârsta de 20 ani.

Prin urmare, în corespundere cu prevederile art. 75, 61 Cod penal, ținând cont de faptul că, infracțiunea face parte din categoria celor grave, că inculpatul a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, sincer s-a căit de cele comise, de prezența circumstanțelor atenuante – comiterea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins 21 ani, de lipsa circumstanțelor agravante, că anterior a fost judecat, urmează a aplica inculpatului pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată prin nouă sentință, se va adăuga parțial pedeapsa neexecutată prin sentința Judecătoria Anenii Noi din 05.07.2018, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În același timp, instanța a statuat că părții vătămate minore XXXXX XXXXX i-a fost cauzat un prejudiciu moral enorm, manifestat prin multitudinea suferințelor fizice

și psihice suportate în urma acțiunilor infracționale comise de inculpat, de lezare a integrității fizice și psihice.

De asemenea, prin acțiunile inculpatului a fost lezată onoarea și demnitatea minorei XXXXX XXXXX față de cei ce o cunosc, în prezent această stare emoțională a defăimat-o pe minoră, în raport cu consătenii și colegii de școală, motiv din care ea a încetat să frecventeze școala din localitate.

Întru reabilitarea minorei XXXXX XXXXX a fost necesară urmarea de către ea a unui curs de reabilitare psihologică pe o durată de 6 luni, care pentru reclamantă la fel duce la suportarea de cheltuieli materiale legate de deplasare, ceea ce se confirmă și prin copia Acordului nr. 984 din 15.11.2018 încheiat între reclamantă și Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii.

Din aceste considerente, stabilirea cuantumului prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei, constituie o satisfacție echitabilă, ca urmare a evenimentelor care au produs suferințe atât fizice și psihice părții vătămate minore și care vor fi resimțite pe o perioadă îndelungată, suma de 200.000 lei fiind excesiv de mare.

5. Avocata Mihaela Cecan a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurenta a invocat că, judecarea cauzei a avut loc în procedură simplificată, limitele pedepsei fiind de la 3 ani și 4 luni la 8 ani. Deci, pedeapsa stabilită de instanța de apel de 4 ani inculpatului nu este echitabilă, prea aspră în raport cu factorii importanți ai cauzei și anume: comiterea infracțiunii de o persoană ce nu a atins vârsta de 21 de ani, inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, este caracterizat pozitiv la locul de trai, este dispus să achite prejudiciul material și moral.

În conformitate cu art. 78 Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea Specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim. Astfel, prin cumulul de circumstanțe atenuante și lipsa celor agravante, este oportun ca pedeapsa aplicată inculpatului să fie coborâtă la limita minimului.

Instanța, în baza art. 85 Cod penal, a aplicat o pedeapsă prea aspră și inechitabilă în raport cu cumularea pedepselor, fiind oportun ca pedeapsa mai blândă să fie absorbită de pedeapsa mai mare, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă în mărime de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4. din prezenta decizie*, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, sancționată în exclusivitate cu pedeapsa închisorii de la 5 la 12 ani, are antecedente penale, de prevederile art. 61, 70 alin. (3¹), 75, 85 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani, care au săvârșit infracțiunea la vârsta de la 18 ani până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestora, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Ori, soluția instanței de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță,

conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4., 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Mihaela Cekan, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în privința inculpatului Țîgulea Marin XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 04 septembrie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun